

ככה בונים המולדת

(או: איך להפיק מרגליות)

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד מן המשתתפים בחיבור החומר הסתפרסם בעמוד זה, יזכה בפרס של עשר לירות, שיוענק מדי שבוע. הזר כה השבוע בפרס הוא הקורא: שולץ, נהריה.

מזה צוחקים הצרפתים

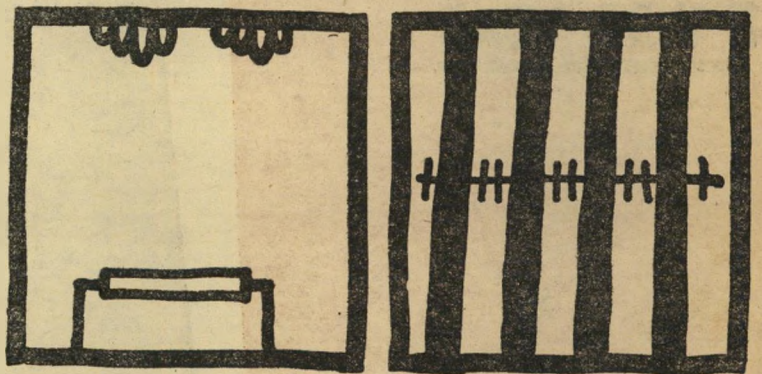

"אמרתי לך שזו לא בעיה לנהוג במנקה!"

(שתיקה)
היו"ר: אצל מי הכסף?
 (שתיקה)
היו"ר: (פונה לגיזבר) אתה הגיזבר, לא כן?
הגיזבר: אני הגיזבר, אבל אין לי כסף בקופה. הכל מלא פתקים.
היו"ר: מה זאת אומרת, אין לך כסף?
הגיזבר: אין כסף, זאת אומרת אין כסף. אתמול הוצאתם, שלשום הוצאתם, לפני שלשום הוצאתם. אין כסף.
היו"ר: אם אין כסף, צריך להביא כסף. היי אתה! (מצביע על סגן היו"ר) לך לרוטשילד וקח ממנו תרומה לבנין הארץ. (הסגן קם ויוצא. היו"ר פונה שוב לגיזבר) מה יש לך בקופה ב'?
הגיזבר: שנים וחצי מיליון פונק בשביל נטיעת יער על שם רבינוביץ.
היו"ר: תוציא!
הגיזבר: אבל רבינוביץ...
היו"ר: תוציא, אל תפחד. אתן לך פתק. (רושם קבלה ומוסר לגיזבר. ה-גיזבר נותן לו את הכסף. הקרופייה נמד בינתיים לשמן את הרולטה. היו"ר שם את כל הכסף. גגל הרולטה מס' תובב, כולם זרוכים וקשובים. הגלגל מסתובב, מסתובב, מסתובב, מסתובב, נע צר. הכדור נופל על שחורו הקרופייה אוסף את הכסף ומעביר אותו לאיש שמן בחשקפי שמש, שתניח את כספו דחקא על השחור).
היו"ר: כאשר נידפקנו — נידפקנו. נחכה עד שיביאו את התרומה של רוטשילד...
 (הדלת נפתחת בחיפזון וסגן היו"ר מופיע כשהוא נושם ונושף וסוחב אתו תיק עור שחור).
היו"ר: הגעת בזמן. כמה תרם?
סגן היו"ר: מיליון.
היו"ר: למה רק מיליון?
סגן היו"ר: אמר שבשביל הקמת מרכז חקלאי בסדרם זה מספיק, איפה לשים את זה, על הצבע או על המספר?
המספר יורד

(ישיבה של שרן היסוד, במשרדי ה-חברה במונטה קרלו. הקרופייה משטן את גלגל הרולטה).
היו"ר: התאספנו כאן הערב, כדי לדון בהרחבת פעולתה של קרן היסוד. צרכי קליטת העליה הלולים וגדלים ו-אין הקומץ משביע את הארי. מפעלי ההתיישבות של חבל לכיש ועוד, אסון הבצורת כנגב ופיחת המטבע, מטילים על כתפנו אחריות רבה. וכשם שלא הכובנו עד עתה, כן לא נאכזב להבא. היש למישהו הצעות?
סגן היו"ר: (מצביע) יש!
היו"ר: רשות הדיבור לסגן היושב ראש.
סגן היו"ר: אני מציע לשים על האדום במקום על השחור.
היו"ר: למה דחקא על האדום? אני חושב שהשחור יותר מבטיח.
סגן היו"ר: החשבון שלי הוא כזה: חמש פעמים שמנו על האדום ו-הפסדנו, לפי תורת הסכויים, יש תקוה גדולה שהפעם יצא האדום.
היו"ר: אם חמש פעמים הפסדנו על האדום, אז דחקא כדאי לשים על השחור. כדאמרי אינשי: משנה מקום, משנה מזל.
המוזכיר: אולי נותר הפעם על השחור ונשים על מספר? אני חושב ש-למספר חמש יש סכויים טובים.
סגן היו"ר: למה דחקא חמש?
המוזכיר: יש לי הרגשה כזו.
היו"ר: מכירים כבר את ההרגשות שלך. פעמיים האמנו לך והפסדנו חמישה מיליון טראנק. אני מציע לשים על השחור.
סגן היו"ר: אדום!
המוזכיר: מספר חמש!
היו"ר: נצביע.
 (כולם מסכימים. עורכים הצבעה. ה-שחור זכה רק בקולו של היו"ר. ארבע קולות לטובת האדום, שני קולות ל-טובת מספר חמש, שני נמנעים).
היו"ר: בסדר, נשים על האדום. אצל מי הכסף?

השקשת

לאחר הפסקה ארוכה, שוב מצאתי במגרה כמה קשקשות ללא כותרות. לא אחת מהן (הקשקשת מצד ימין) הצלחתי איך שהוא למצוא כותרת מתאימה והיא: **זברה שעברה ניתוח אפנדיציט (מראה מקרוב)** לעומת זאת, לא

מכתבי למערכת

אני מתפלא על התמרמרות הציבור בנוגע למשכורות הנמוכות. אני בעצמי פועל-דחק ומרחיח לא יותר מ-58 לירות לחודש, כיוון שאין עבודה בכל יום, אלא רק פעם או פעמיים בשבוע. מזה אני צריך למרנם משפחה של 13 נפשות, והנה החשבון:

אוכל (לחם) 6 לירות
 שתיה (עראק) 31 לירות
 סה"כ 37 לירות

מזה יוצא, שאני חוסך לי כל חודש 21 לירות, שאני משקיע באיגרות-חוב ממשלתיות צמודות דולר. זה גם מראה שתביעת הפועלים לתוספת יוקר ב-אמצע השנה היא דרישה מופרזת, ש-ביאה את המשק לקראת חורבן סופי, גמור ובלתי-שוחזר.

מי שלא יכול להתאפק ורוצה דחקא לדרוש, שידרוש ביטול תוספת היוקר בכלל והמשכורות המחרובות בפרט.

ירוחם בולבול, רחובות
 (הסם והכתובת שמורים במערכת)

טעות לעולם צודקת

סוף סוף נחתם הסכם החלום ב-אלג'יריה (חרות) יעקב שולץ, נהריה שלום שלום ואין חלום.
 איגוד עובדי המדינה התכנס לדון (על המשמר) עזי ב'ירונגי, ניר עוז על הנושא: כיצד לחרור ריב.
 פניה לשר ההוצר (מודעה בהארץ) א. כהן, ירושלים הכוונה, כנראה, להשכוח.
 מרכז מפאי הצביע נגד תוספת-יוקר (קול-העם) אלמוני, תל-אביב ויהי ערב ויהי יוקר יום שני.
 המגדל התמוטט מפני שהקהל הצ-סער על הבלונים (ידיעות אחרונות) שלמה דב, תל-אביב ואחר-כך הצטער על הפצועים.
 הסורים קידמו את סירת המשטרה בבירות (ידיעות אחרונות) שלמה דב, תל-אביב נפגעו ישר בגרר.

ספר אספתא!

תורת האחוזים

הרשו לי, כסטטיסטיקאי, להפריך את ההשמצות שמפיצים כל מיני טיפוסים על שר אוצרנו החביב, מר אשכול, אם כאלו הוא מוסיף את האינדקס. אם נאמר לכם שבחודש פברואר עלה האינדקס רק ב-0.6 נקודות, או זה 100 אחוז נכון, כי אם הלחם והאורז והנעליים והפודינג והגפרורים והשמן והלקרדה והדגים ה-מלוחים והירקות והפירות עלו בין עש-רה לעשרים אחוז, או לעומת זה ירד מחיר האוירונים, הנוצות, מחבטי הובר-בים (בגלל החורף), בגדי אמודאים ו-מקלות אכילה סיניים, ביותר מ-35 אחוז.
 כמובן שאם נעשה חשבון אריטמטי פשוט, יצא לנו שהאינדקס עוד ירד ב-חודש זה ב-20 אחוז ולא עלה. אבל זה רק חשבון למראית עין. כיוון ש-משקל האוירונים, הנוצות, ובגדי ה-אמודאים תלפס הרבה פחות נקודות ב-סל המזונות מאשר לחם ואורז, יוצא ש-באמת היתה עליה, אבל קטנה בלבד. אילו לא חרד כל כך שר-האוצר לפרנסת האיש הקטן, בלי ספק היה קובע מע-מד שחה בסל לכל המיצרכים, אבל עובדה שלא עשה זאת.
ראובן בן אבולעפיה גרינברג